

PREDLOG ZAKONA
O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE
I VLADE REPUBLIKE AZERBEJDŽANA O SARADNJI U OBLASTI
VANREDNIH SITUACIJA

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Azerbejdžana o saradnji u oblasti vanrednih situacija, sačinjen u Beogradu, 8. juna 2011. godine, u originalu na srpskom, azerskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma u originalu na srpskom jeziku glasi:

**SPORAZUM IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE SRBIJE I
VLADE REPUBLIKE AZERBEJDŽANA O
SARADNJI U OBLASTI VANREDNIH SITUACIJA**

Vlada Republike Srbije i Vlada Republike Azerbejdžana, u daljem tekstu "Strane";

Imajući u vidu povećano ispoljavanje prekogranične prirode prirodnih nepogoda kao i onih čiji je uzrok čovek, i drugih vanrednih situacija, potrebu za blagovremenim i efikasnim rešenjima za pitanja u vezi sa tim nepogodama i drugim vanrednim situacijama kroz međunarodnu saradnju i značaj koordiniranja zajedničkih napora obeju država u ovoj oblasti;

Uzimajući u obzir nacionalno zakonodavstvo i postojeće bilateralne i multilateralne međunarodne pravne instrumente u kojima Strane učestvuju;

Potvrđujući njihovu posvećenost svrsi i principima Ujedinjenih nacija i prepoznajući napore Ujedinjenih nacija u oblasti sprečavanja katastrofa i drugih vanrednih situacija i smanjenja posledica i usvojenih međunarodnih dokumenata u ovoj oblasti;

Ističući značaj međunarodnih i nevladinih organizacija u slučajevima reagovanja na katastrofe i druge vanredne situacije i pružanja pomoći;

Podržavajući napore Ujedinjenih nacija, Evropske unije, Severnoatlantske organizacije-Partnerstva za mir i drugih međunarodnih organizacija i foruma;

Podsećajući se da analize UN-a i drugih međunarodnih organizacija pokazuju povećanu ranjivost na takve situacije i poziv za složeno ophođenje prema svim nivoima upravljanja katastrofama i drugim vanrednim situacijama, od prevencije i ranog upozorenja do oporavka, sa svrhom uspostavljanja održivosti;

Shvatajući da dobra bilateralna saradnja u oblasti sprečavanja katastrofa i drugih vanrednih situacija, spremnost i reakcija mogu spasiti živote, kao i da mogu podstaći zaštitu životne sredine i društveni i ekonomski razvoj, i podršku stabilnosti država Ugovornih strana i njihovih građana;

Vođeni ubeđenjem da je saradnja između Ugovornih strana u oblasti vanrednih situacija uzajamno korisna i da katalizuje prijateljske odnose između dveju država, vodi do upozorenja na katastrofe i, u ovom smislu, doprinosi razvoju i bezbednosti dveju Strana;

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1. Predmet

Ovaj sporazum predstavlja opšti okvir saradnje u oblasti sprečavanja katastrofa i drugih vanrednih situacija, spremnost i reakciju, kao i uslove i procedure za pružanje dobrovoljne pomoći između Ugovornih strana u slučaju vanrednih situacija na teritoriji bilo koje Strane.

Član 2. Definicije

Za svrhe ovog sporazuma, sledeće definicije imaju sledeće značenje:

"Vanredna situacija" je svaka situacija koja ima ili može imati nepovoljan efekat na ljude, životnu sredinu ili imovinu.

"Katastrofa" je svaki događaj ili niz događaja uzrokovanih prirodnim pojavama, nezgodama, požarima ili drugim vanrednim situacijama, koje utiču na ili ugrožavaju život ili zdravlje stanovništva, imovine ili životne sredine u takvim razmerama da podrazumevaju preduzimanje mera ili učešće specijalnih snaga i upotrebu specijalnih resursa.

"Strana koja traži pomoć" je ugovorna strana čiji su nadležni organi, kao što je navedeno u članu 3 (2) ovog sporazuma, uputili drugoj Ugovornoj strani pisani zahtev za pomoć;

"Strana koja pruža pomoć" je ugovorna strana čiji nadležni organi, kao što je navedeno u članu 3 (2) ovog sporazuma, pružaju pomoć Strani koja je sačinila zahtev;

"Spasilački tim" je specijalno obučena, formacija eksperata Strane koja pruža pomoć, koja nije vojnog karaktera, sa adekvatnom opremom, spasilačkim psima i zalihama za pomoć;

"Oprema" su materijali, tehnička i prevozna sredstva, lekovi i medicinska oprema, kao i pojedinačna oprema članova spasilačkog tima i/ili eksperata;

"Zalihe za pomoć" su dobra i materijali namenjeni za slobodnu isporuku od "Strane koja pruža pomoć" za potrebe žrtava "Strane koja traži pomoć".

Član 3. Nadležni organi i Tačke kontakta

(1) Radi sprovođenja ovog sporazuma, Strane sarađuju putem svojih nadležnih organa u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvima.

(2) Nadležni organi po ovom sporazumu su sledeći:

- Za Republiku Srbiju: Ministarstvo unutrašnjih poslova, Sektor za vanredne situacije;
- Za Republiku Azerbejdžan: Ministarstvo za vanredne situacije.

(3) Radi sprovođenja ovog sporazuma, nadležni organi Ugovornih strana, kao što je navedeno u stavu (2) ovog člana, su ovlašćeni da uspostavljaju direktan kontakt.

(4) Nadležni organi određuju jednu ili više tačaka kontakta u svrhu obaveštavanja i razmene informacija u vanrednim situacijama. Nadležni organi obezbeđuju neometano funkcionisanje tačaka kontakta.

(5) Strane odmah obaveštavaju jedna drugu pisanim putem, diplomatskim kanalima, o svakoj promeni u nadležnim organima.

Član 4. Oblasti i metode saradnje

(1) U skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, nadležni organi Strana u okviru svojih nadležnosti razvijaju saradnju i pomažu jedna drugoj u sledećim oblastima:

- (a) Pružanju dobrovoljne pomoći i informacija na zahtev u slučaju katastrofe ili druge vanredne situacije, ili pretnje od njihovog dešavanja;
- (b) Snabdevanju spasilačkih timova opremom;
- (v) Razmeni naučnih, tehničkih i pravnih informacija, metodološke i druge literature, video i fotografskog materijala;

- (g) Razmeni iskustava i dobrih praksi u razvoju naučno primenljivih i istraživačkih zadataka, testiranju proizvoda i aktivnosti eksperata u oblasti zaštite i spasavanja od požara, kao i u oblasti civilne zaštite;
 - (d) Organizovanju i održavanju zajedničkih ekspertskih sastanaka, sednica, seminara i konferencija;
 - (đ) Organizovanju i sprovođenju zajedničkih obuka eksperata i spasilačkih timova, na recipročnoj osnovi;
 - (e) Organizovanju zajedničkih programa obuke, kao i razmene i obuke eksperata, uključujući razmenu instruktora iz relevantnih edukativnih centara i institucija, na zahtev svake Ugovorne strane;
 - (ž) Promovisanju naučnih istraživanja, modeliranju, planiranju, elaboraciji i učešću zajedničkih projekata;
 - (z) Organizovanju i održavanju događaja usmerenih ka podizanju svesti zajednice, za slučajeve katastrofa i vanrednih situacija,
 - (i) Planiranju, organizovanju i sprovođenju akcija radi sprečavanja i gašenja požara, kao i ograničavanju i likvidaciji posledica tih požara.
- (2) Nadležni organi Strana, u skladu sa članom 3. (2) ovog sporazuma, mogu takođe uspostaviti druge oblike saradnje, a mogu formirati i radne grupe u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom Strana.
- (3) Strane pružaju jedna drugoj pomoć u slučaju katastrofa ili vanrednih situacija, u okviru svojih kapaciteta.
- (4) Troškove razmene eksperata itd. snosi Strana koja ih šalje, osim ako se strane ne dogovore drugačije.
- (5) Razmena opreme, materijala, drugih zaliha i usluga neophodnih za postizanje svrhe ovog sporazuma, obavlja se u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom i statutornim odredbama svake Ugovorne strane.

Član 5.

Protokoli

Kako bi se obezbedila operativna saradnja po ovom sporazumu, nadležni organi Strana mogu zaključiti protokole, koji su sastavni deo ovog sporazuma.

Član 6.

Procedure za saradnju i pružanje dobrovoljne pomoći

- (1) Saradnja između Ugovornih strana u skladu sa članom 4. ovog sporazuma se postiže na osnovu pisanog zahteva, na engleskom jeziku.
- (2) U zahtevu se navodi vrsta, skala, lokacija, vreme i trenutno stanje katastrofe ili druge vanredne situacije u zemlji koja traži pomoć; informacije za preduzete akcije i planirane akcije za upravljanje katastrofom ili drugom vanrednom situacijom; vrste i prioriteti pomoći koju zahtevaju spasilački timovi i/ili eksperti, oprema i sredstva podrške.
- (3) U vanrednim situacijama, zahtev se može uputiti usmeno samo ako se pismena potvrda pošalje u roku od 24 časa.
- (4) Ugovorna strana kojoj je zahtev upućen odgovara na isti u skladu sa dostupnim sredstvima i u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.
- (5) Pomoć se može pružiti slanjem spasilačkih timova i/ili eksperata i obezbeđivanjem resursa za potrebe povređenih.
- (6) Prevoz spasilačkih timova i/ili eksperata, koji su poslati da pruže pomoć, i oprema i mere podrške, može se obaviti vazdušnim, kopnenim ili pomorskim putem.
- (7) Troškove prevoza do Strane koja traži pomoć snosi Strana koja pruža pomoć.

Član 7.

Procedure prelaska granice i pravila boravka spasilačkih timova i/ili eksperata

(1) Strana koja traži pomoć preduzima sve moguće mere za olakšano prelaženje granice od strane spasilačkih timova i/ili eksperata Strane koja pruža pomoć.

(2) Vođa spasilačkog tima daje na uvid zvaničnicima koji kontrolišu granicu Strane koja traži pomoć, sledeća dokumenta na engleskom jeziku, overena od strane nadležnih organa Strane koja pruža pomoć:

(a) dokument popunjen u standardnom obliku odobren od strane nadležnih organa Strana, u kome se navode ovlašćenja spasilačkih timova i/ili eksperata i svrha njihovog dolaska na teritoriju Strane koja traži pomoć;

(b) spisak članova spasilačkih timova i/ili eksperata i spisak opreme i vozila;

(v) spisak njihovih zaliha za pomoć.

(3) Vozači će dati na uvid odgovarajuće vozačke dozvole za vozila i potvrde o registraciji istih.

(4) Posle podnošenja na uvid zahteva regulisanih članom 6. (2) ovog sporazuma i važećih identifikacionih dokumenata, relevantni državni zvaničnici Strane koja traži pomoć izdaju vize ili odobrenja za boravak članova spasilačkog tima i/ili eksperata u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom koje je na snazi i/ili sa zaključenim bilateralnim sporazumima.

(5) Procedura za prelazak granice Strane koja traži pomoć, od strane spasilačkih timova sa spasilačkim psima i njihov boravak na teritoriji pomenute Strane određuju se u skladu sa pravilima karantina pomenute Strane.

(6) Članovi spasilačkog tima mogu nositi uniforme u državi Strane koja zahteva pomoć. Spasilački tim Strane koja pruža pomoć je ovlašćen da nosi sopstvena obeležja na automobilima unutar teritorije Strane koja traži pomoć.

(7) Članovi spasilačke ekipe i / ili eksperti će poštovati nacionalno zakonodavstvo Strane koja traži pomoć tokom njihovog boravka na teritoriji ove Strane .

Član 8.

Prenošenje opreme i zaliha za pomoć preko granice

(1) Strane će obezbediti olakšanu proceduru po prenošenju opreme i zaliha za pomoć preko granice, osim u slučajevima kada je to za posebne robe drugačije propisano.

(2) Članovima spasilačkog tima ili licima koja su poslata da pruže pomoć nije dozvoljeno da nose oružje i municiju na teritoriji Strane koja traži pomoć.

(3) Restrikcije i zabrane primenljive na prenošenje dobara preko granice se ne primenjuju na opremu i sredstva za pomoć po ovom sporazumu. Oprema s mora vratiti iz zemlje Strane koja traži pomoć, izuzev ako pomenuta oprema nije uništena tokom upotrebe u istoj, ili je ostavljena kao sredstvo pomoći. Svaka oprema koja je ostavljena kao zaliha za pružanje pomoći detaljno se opisuje u zapisniku od strane vođe spasilačkog tima, razvrstana po vrsti, količini i lokaciji, i overava se od strane nadležnih organa Strane koja traži pomoć. Po završetku misije nadležni organi Strana dužni su da gore navedeni zapisnik podnesu carinskoj službi za potrebe carinske kontrole.

(4) Iste odredbe se dalje primenjuju na uvoz lekova, u zemlju Strane koja traži pomoć, koji sadrže psihoaktivne kontrolisane supstance, kao i na obrnuti transport neupotrebljenih količina do Strane koja pruža pomoć. Svako takvo kretanje dobara se ne tretira kao uvoz i izvoz sa stanovišta međunarodnih sporazuma o lekovima koji sadrže psihoaktivne kontrolisane supstance. Pomenuti lekovi se mogu uvoziti isključivo u količinama koje su potrebne za svrhe medicinske nege i mogu se koristiti isključivo od strane kvalifikovanog medicinskog osoblja u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom Strane koja traži pomoć. U tom slučaju, vođa spasilačkog tima daje na uvid graničnim zvaničnicima deklaraciju koja navodi nomenklaturu i količinu lekova koji sadrže psihoaktivne kontrolisane supstance. Kada je reč o neupotrebljenim količinama, vođa tima izrađuje nacrt zapisnika, overavaju ga nadležni organi Strane koja traži pomoć, navedeni u članu 3. (2) ovog sporazuma, i daje se na uvid zvaničnicima carinske kontrole po završetku misije radi njihovog vraćanja nazad na državnu teritoriju Strane koja pruža pomoć.

(5) Strana koja traži pomoć može kontrolisati upotrebu i skladištenje gorepomenutih lekova, opreme i sredstava pomoći.

Član 9. Korišćenje vazduhoplova

(1) Vazduhoplov se može koristiti za brzi prevoz spasilačkih timova i/ili eksperata kao i za obezbeđivanje pomoći u katastrofama i drugim vanrednim situacijama po ovom Sporazumu.

(2) Letovi vazduhoplova se obavljaju u skladu sa instrumentima Organizacije međunarodnog civilnog vazduhoplovstva (ICAO) i nacionalnog zakonodavstva Ugovornih strana.

(3) Vazduhoplov pomenut u prethodnom stavu može da preleti teritoriju druge Ugovorne strane, kao i da sleti i poleti van međunarodnih aerodroma i registrovanih pisti, na mestima navedenim od strane Direktorata civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije ili Uprave državnog civilnog vazduhoplovstva Republike Azerbejdžana, u skladu sa pravilima za izvođenje letova za svaki pojedinačni slučaj, a u skladu sa statutornim okvirom Ugovornih strana.

(4) Upotreba vazduhoplova tokom spasilačkih operacija se mora odmah prijaviti nadležnim organima po stavu 3 ovog člana, pružajući im tačne podatke u vezi sa vrstom i registracionim brojem vazduhoplova, posade, tereta, vremena polaska i zahtevane rute i mesta sletanja.

(5) Član 7. ovog sporazuma se primenjuje na posadu vazduhoplova i članove spasilačkog tima koji se njime prevozi.

(6) Član 8. ovog sporazuma se primenjuje na vazduhoplov, opremu i sredstva pomoći koja se njime prevoze.

(7) Graničnu i carinsku kontrolu vazduhoplova obavljaju relevantna nadležna granična i carinska tela Strane koja traži pomoć na mestu sletanja pomenutog vazduhoplova.

(8) Korišćenje vojnog vazduhoplova je podložno brzoj pismenoj saglasnosti Strane koja traži pomoć.

Član 10.

Koordinacija i upravljanje operacijama pomoći u katastrofama i drugim vanrednim situacijama

(1) Koordinacija i upravljanje operacijama pomoći u katastrofama i drugim vanrednim situacijama je odgovornost nadležnih organa Strane koja traži pomoć.

(2) Strana koja traži pomoć obaveštava vođe spasilačkih timova i /ili eksperte o razvoju situacije u oblasti zahvaćenoj katastrofom i na mestima označenim za aktivnost i obezbeđuje, gde je to potrebno, prevodioce i sredstva komunikacije sa operativnim štabovima.

(3) Spasilački timovi i/ili eksperti moraju biti sposobni za samostalne i nezavisne operacije u roku od 24 časa posle vremena dolasaka u oblast zahvaćenu katastrofom.

Član 11.

Troškovi operacija pomoći u katastrofama i drugim vanrednim situacijama

(1) Strana koja pruža pomoć nema pravo na nadoknadu bilo kojih troškova pomoći od Strane koja traži pomoć. Ovo se dalje primenjuje na sve troškove nastale kao rezultat korišćenja, štete ili gubitka opreme, izuzev ako šteta ili gubitak opreme nisu nastali kao isključiva greška zvaničnika ili državljana Strane koja traži pomoć.

(2) Stav 1 se ne primenjuje ukoliko su troškovi pomoći u potpunosti ili delimično nadoknađeni po međunarodnim instrumentima i mehanizmima.

(3) Strana koja traži pomoć snosi troškove spasilačkih operacija, sprovedenih na njen zahtev, od strane pojedinaca ili pravnih lica, koje su bile omogućene posredovanjem Strane koja pruža pomoć.

Strana koja traži pomoć obezbeđuje moguća lečenja spasilačkim timova i/ili ekspertima koje je poslala Strana koja pruža pomoć, koji su u vanrednom stanju kao i logističku podršku tokom njihove misije. Strana koja traži pomoć obezbeđuje iz svojih sredstava hitnu medicinsku pomoć za članove spasilačkih timova, odnosno eksperte koje je poslala Strana koja pruža pomoć, a koja je posledica učešća u pružanju pomoći.

Član 12.

Odbijanje pomoći

(1) Ukoliko nadležni organi jedne od Ugovornih strana smatraju da ispunjenje određenih zahteva može oštetiti ili ugroziti njena suverena prava, nacionalnu bezbednost ili druge važne interese, ili je reč o kršenju njenog unutrašnjeg zakonodavstva, oni mogu u potpunosti ili delimično odbiti saradnju ili postaviti uslove radi sprovođenja zahteva.

(2) Nadležni organi Strana bi bez odlaganja trebalo da pismeno budu obavešteni u slučaju donošenja odluke o delimičnom ili potpunom odbijanju sprovođenja zahteva, uz navođenje razloga za odbijanje.

Član 13.

Predaja informacija, materijala, podataka i tehničke opreme trećim zemljama

Predaja informacija, materijala, podataka i tehničke opreme, primljene primenom ovog sporazuma trećim zemljama, može se izvršiti jedino uz prethodnu pismenu saglasnost Strane koja ih je obezbedila.

Član 14.

Odgovornost

(1) Kada zvaničnici (predstavnici nadležnih organa, članovi spasilačkih timova i /ili eksperti) jedne od Strana delaju na teritoriji druge Strane, Strana domaćin je u skladu sa svojim zakonodavstvom, odgovorna za svu štetu koju su prouzrokovali tokom perioda akcija, a kada je reč o odgovornosti ovih zvaničnika, oni se podjednako tretiraju kao i zvaničnici nadležnog organa Strane koja traži pomoć.

(2) Kada je šteta, pomenuta u stavu 1, rezultat grubog nemara ili namernog nezakonitog ponašanja, strana domaćin može zatražiti od Strane pošiljaoca da nadoknadi štetu u visini sume koja je bila poslata povređenima ili onima koje su oni ovlastili.

Član 15.

Naknade

U slučaju smrti ili povrede članova tima koji su delovali na teritoriji druge Ugovorne strane, troškovi nadoknade štete su u nadležnosti Strane koja traži pomoć, u skladu sa njenim nacionalnim zakonodavstvom.

Član 16.

Komunikacija prilikom operacija pružanja pomoći u slučajevima katastrofa ili drugih vanrednih situacija

Nadležni organi pomenuti u članu 3. (2) ovog sporazuma obezbeđuju sve neophodne mere za uspostavljanje pouzdane komunikacije za potrebe spasilačkih timova i/ili eksperata na mestu operacija pružanja pomoći u slučaju katastrofe ili druge vanredne situacije.

Član 17.

Prekidanje operacija pomoći u slučajevima katastrofa ili drugih vanrednih situacija

Spasilački timovi i/ili eksperti prekidaju aktivnosti odmah nakon pismenog zahteva od strane nadležnih organa Strane koja traži pomoć.

Član 18.

Poravnanje sporova

Svi sporovi koji mogu proizaći iz primene ovog sporazuma a koji se ne mogu rešiti putem pregovora između nadležnih organa, moraju se poravnati putem diplomatskih kanala.

Član 19.

Drugi međunarodni sporazumi

Ovaj sporazum ne dovodi u pitanje prava i obaveze Ugovornih strana proizašle iz drugih međunarodnih sporazuma koji su na snazi u njihovim državama.

Član 20.

Konačne odredbe

(1) Ovaj sporazum stupa na snagu od datuma prijema poslednjeg obaveštenja kojim Strane obaveštavaju jedna drugu, putem diplomatskih kanala, o završetku nacionalnih procedura za stupanje na snagu.

(2) Ovaj sporazum zaključuje se na neodređeni vremenski period. Svaka Strana može raskinuti ovaj sporazum uz pismeno obaveštenje upućeno drugoj Strani, putem diplomatskih kanala. Svaki takav raskid stupa na snagu nakon isteka perioda od šest meseci od datuma prijema obaveštenja.

(3) Ovaj sporazum može se izmeniti i dopuniti uz uzajamnu saglasnost Strana, iskazanu pismenim putem. Izmene i dopune stupaju na snagu odlukom o stupanju na snagu samog Sporazuma i čine sastavni deo istog.

Sačinjeno u Beogradu, dana 8. juna 2011. godine u dva istovetna primerka, na srpskom, azerskom i engleskom jeziku, od kojih su svi tekstovi verodostojni. U slučaju bilo kakvih neslaganja u interpretaciji merodavan je tekst na engleskom jeziku.

Za Vladu Republike Srbije
Ministar spoljnih poslova

Vuk Jeremić

Za Vladu Republike Azerbejdžan

Elmar Mamadjarov

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. Ustavni osnov za donošenje zakona

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Azerbejdžan o saradnji u oblasti vanrednih situacija (u daljem tekstu: Sporazum), sadržan je u članu 99. stav 1 tačka 4. Ustava Republike Srbije, prema kojoj je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njegovog potvrđivanja.

II. Razlozi za donošenje zakona

Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Azerbejdžan o saradnji u oblasti vanrednih situacija potpisan je u Beogradu, 8. juna 2011. godine. Potpisan je na osnovu Zaključka Vlade Republike Srbije kojim je utvrđena osnova za zaključivanje, i usvojen tekst Sporazuma. Sporazum je zaključen jer je postojala obostrana volja da se saradnja dve države u slučaju vanrednih situacija, prirodnih nepogoda i onih čiji je uzrok čovek, unapredi i odredi međunarodnim ugovorom.

III. Ocena potrebe finansijskih sredstava za sprovođenje zakona

Za primenu ovog zakona nije potrebno obezbediti dodatna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.